te ſucceſſionē p̄ināʒ fratribus relinquere/ ſeſe ā puero eccleſia
ſtico ſtatui dedicando. Cui⁹ pſone dignitas (quo p̄mū vr̄e
ſctitati cognita fuerit) firmiter ſperamus. mox illi veſtrā ſan
ctiſſimā gratiā. opulentius r̄nſuram. Qd̄ (vt fiat) beatiſſime
pater. humillimis p̄cibus ſupplicamus. quo ſentiat noſtrū
teſtimoniū. noſtraſq̄ȝ etiā ſupfuſas humillimas p̄ces / apd̄
ſctiſſimā clementiā veſtrā / aliquid fidei ꝛ grē meruiſſe. Quā
cōſeruare dignet̄ / longo tp̄e ꝛ virib⁹ multis / qui eandē ſue
ſpōſe ecclie p̄fecit rectricē. Ex noſtra generali cōgregatōe. Lo
uan̄. apud Auguſtinen̄.

Cōmēdat̄ nepos alteri nepoti. vt ei adiumēto ſit.

Salutē / ac ppetuū amoris firmitatē. Vetus illa amici/
cia (vir mihi ad cor vſq̄ȝ dilecte) que mihi cū hoc latore di/
es longos fuit / expoſcit. vt ſibi ſim adiutor ꝛ fautor. cui eti
am accedit ſāguinis cōiunctio talis / q̄ eum tanq̄ȝ honeſtiſſi
mā mee generatōnis ptem cogor excolere. cui tantū afficior
vt nihil addi poſſit. nec quē amore magis cōplectar / alium
habeo neminē / cui vt adiumento ſis tantis p̄cibus poſco /
q̄ȝtis verba nulla ſufficiunt. eritq̄ȝ mihi tanto iocundius
quo id feceris libentius. eoq̄ȝ gratius / quo citius. Tāta em̄
effulget v̄tute / vt valde indignū ſit. eum tam diu ſuo clariſ
ſimo iure caruiſſe. Ad te em̄ accedit ſue cauſe ſalutē / auxiliū
cōſiliumq̄ȝ expetens. qui abunde locum conſiliȷ̄ habes, et au/
xiliȷ̄ copiam. Fiat igitur / ſibi ſint preces mee p̄ſidio / quo in
telligat te mei eſſe amantiſſimū. ꝛ apud te nihil antiqui⁹ eē
fide ꝛ beniuolētia. Vale. ꝛ ſi quid eſt qd̄ ex me velis / impa.
mox implere conabor. moraſq̄ȝ p̄ſcindā

Reſponſio ad epiſtolam p̄ſcriptam

Ex penetrabilibus cordis ſalutes non numerabiles. Cō
mendaſti mihi (amice pcharē) tui nepotis filiuʒ. in quo om
nia patris mox agnoui tui tam ſimilis eſt / vt omnē hoīem
ſpectandi admiratōe ſuſpendat. Non em̄ lac ſimilius lacti ex
iſtit. nec poſſum ppendere quid alteri inſit / quod alteri deſit
Si em̄ (vt cuiuſcunq̄ȝ liniamenta) ſic etas et habitus reſpō
derent / mox alteꝝ / alteꝝ appellabis. Quod em̄ tuis litteris
poſtulaſti. ſubito feci / quoad potui. nil iuſſu moratus. faciā
q̄ȝ quod reſtat tam diligenter / q̄ȝ libenter. nec rogandus ſuʒ

nec hoꝛtandus. Nam patrē eius (fidelis memoꝛie) qꝛ fami liariſſime dilexi ego/hunc familiaritatis illius ꝯſtitui/⁊ dilectōnis heredē. ꝓderitqꝫ ei ꝙ tam dilectis/clariſqꝫ ima/ ginibus originē traxerit. ⁊ ꝙ nunq̄ꝫ fuerit patris ſui officiuꝫ in me p̄termiſſum/neqꝫ eius opam in me refriguiſſe ſenſeriꝫ nō breui dixero q̄ꝫ letis oculis/q̄ꝫ blando vultu me videit q̄ꝫ comiter ſe mihi ꝯiunxeitqꝫ late oēs iocūditatis habenas in meo conſpectu effuderit. Vale/meqꝫ tue fratri cōmenda/ tum effice. qui (quotiens amicos memoꝛia voluo) mox inter pꝛimos emergit. Ex Lauanio. volante manu/⁊ celeri pēna niſi me occupatō ingens ligatum haberet. longioꝛ eēm. Dū plus erit ocii/latius ſcribam.

Deplangit amicus filium ſui fratris aufugiſſe. rogatur amicus/vt reductōni ſtudeat.

Salutes innūas/⁊ coꝛdiales. Unicū habet filiū frater meus (amice dilecte) nihil patris habentē/niſi cognomē/ſe xum/⁊ foꝛmā. quē (vt amicus eſt) vnice diligit. cui iam ac/ creuit/qđ referre piget/pudet/⁊ miſeret/vicioꝝ maxima ſeges. Doletqꝫ vehemēter pater in eo creſcentib⁹ annis/de/ creuiſſe ꝟtutes. ⁊ ꝙ cecis ducib⁹/nō rectis fidat cōſiliis. Nā pꝛudentū viroꝝ ſalubꝛes monitōnes quaſi aniles reputat cātilenas. Dabis (rogo) opam. ſi eundē gentiū vſpiā ꝑcepis ꝙ ad ſuū parentē redeat. ⁊ ex flumine erroꝝ enatet. modum agendi tibi tua pꝛudētia dabit. Nō eſt opus docē mineruā nec dare lumina linci ⁊ argo. Ex cui⁹ tn̄ ſecreto abſceſſu/pr̄ eius tāto doloꝛe affectus eſt. vt (moꝛe frenetici) vage/turba teqꝫ loquat̄. timens ꝙ hec vicia (quib⁹ teneris annis inſue/ ſcit) tota etate ſectabit̄. cū magna ⁊ efficax nimis ē vis ꝯſue tudinis. cui longo tractu infirmate vix nunq̄ꝫ obſiſtit̄. Tra hitqꝫ pater. oē auguriū peioꝛe vioꝛe via. in quo doloꝛis affe ctū nō arguo/ſꝫ exceſſum. Mitius iſta ferret/ſi alioꝝ caſus inſpicēt. cui⁹ doloꝛes ſcriptis linire ſtuderē. ſꝫ veoꝛ/ne pꝛu/ rieti ocello cōfricatō ſit moleſta/quo poti⁹ nil aliud agerē q̄ꝫ augē luctus/⁊ renouare doloꝛes. Etiā nō eſt apt⁹ cōſolatoꝛ quē ꝓpꝛii gemit⁹ vincūt. cu⁹ viſcerib⁹ mollitis fracta in la chꝛymis ꝟba diffundāt. Sꝫ vale. cogoꝛ epiſtolū claudē. pa piꝝqꝫ/⁊ oculos a lachꝛymis abſtergere.